

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. D. Magistri Petri Lombardi Novariensis Episcopi
Parisiensis. Sententiārvm Libri IV. quibus vniuersæ
Theologiæ summa continetur**

Petrus <Lombardus>

Mogvntiæ, 1632

Vtrum reproborum corpora cum deformitatibus resurgent quas hic
habuerunt. D

urn:nbn:de:hbz:466:1-38829

cens, cogitantibus resurrectionem carnis, & ideo non credētib⁹ occurrit infirmitas. Sed quēadmodum si statua cuiuslibet solubilis metalli igne liqueficeret, vel contereretur in puluerē, vel cōfunderetur in massā: & eam velet artifex rursum ex illius materia & quantitate reparare, nihil interesset ad eius integritatē, quę particula materie co mēbro statuꝝ redderetur, dum tū totum ex quo cōstituta fuerat, restituta resumeret. Ita Deus mirabiliter atq; ineffabiliter artifex, de toto, quo cāro nostra extiterat, eam mirabili celeritate restituet: nec aliquid attinebit ad ei⁹ redintegrationē, vtrum capilli ad capillos redeāt, & vngues ad vngues: an quicquid eorū perierat, mutetur in carnē, & in partes alias corporis reuocetur: curāte artificis prouidentia, ne quid indecens fiat. Indecorum quippe aliquid ibi nō erit: sed quicquid ibi futurū est, hoc decebit: quia nec futurū est, si non decebit.

Quod sancti sine omni deformitate resurgent.

Aug. in eodem Ench. cap. 91.

Hoc autem in corporibus sanctorum intelligendum est, de quibus consequenter adiungit Resurgent ergo sanctorum corpora sine vilo virtio, sine vlla deformitate, sicut sine vlla corruptione, onore, difficultate: in qtib. tanta facilitas quantafelicitas erit: propter quod & spiritualia dicta sunt cum proculdubio corpora sint futura, non spiritus. Ex his apparet, quod vna erit ætas omnium resurgentium, scil. iuuenilis: statura vero diuersa scil. quam quisque habuerat in iuuenili ætate, valerat habiturus, si ante est defunctus. Nec de substantia, de qua hominis cāro creatur, aliquid peribit: sed omnium particularum ante dispersarum collectione, reintegrabitur naturalis substantia corporis. Sanctorum quoque corpora sine omnivito fulgida, sicut sol, resurgent, præcisissimis cunctis deformitatibus, quas hic habuerunt.

Si mali tunc habeant, quas hic habuerunt deformitates.

Matth. 13. f

De reprobis a. quæri solet, an cum deformitatibus his habitis resurgent? Hoc a. Aug. non afferit, *In Ench. ca. 92. in princ.* sed dubium reliquit, ita inquiens. Quicunq; ab ilia perditionis massa, quæ per Adam facta est, non liberantur per Christum, resurgent quidem etiam ipsi, vnumquisq; cum sua carne. sed ut cum diabolo eiusq; angelis puniantur. Vtrum vero ipsi cum vitijs & deformitatibus suorum corporum resurgent, quæcunq; in eis gestarunt, inquirendo labo-
rare quid opus est? Non enim fatigare nos debet incerta eorum habitudo vel pulchritudo, quo-
rum erit certa & sempiterna damnatio. Ecce non definit, an tunc habeant deformitates, quas hic habuerunt reproborum corpora.

Matth. 25. d

Quod non consumuntur corpora, quæ tunc ardebunt. E Si vero quæritur de corporibus malorum, quo-
modo in igne ardeant, & non consumantur? Aug.
varijs exemplis astruit, & sempiternis ignibus ea
ardere, & non consumi illa combustione: sicut a-
nimus cuius præsentia corpus viuit, & dolorem
pati potest, mori autem non potest. Hoc enim e-
rit tunc in corporibus damnandorum, quod nunc
esse scimus in animis omnium.

*Deciu. Dei,
lib. 21. c. 1. 2.
& 3.*

Si dæmones corporali igne cremantur. F

Quæri etiam solet, an dæmones corporali igne
ardeant? Ad quod Aug. respondens ait. Cur non
dicamus (quāuis miris, veris tamen modis) etiam
spiritū incorporeos posse pœna corporali ignis af-
fligi, si spiritus hominum etiā incorporei, & nunc
potuerunt includi corporalibus membris, & tunc
poterunt corporum suorum vinculis insolubili-
ter alligari? Gehenna illa, quæ stagnum ignis & *Apoc. 19.*
sulphuris dicta est, corporeus ignis erit: & crucia-
bit damnatorum corpora vel hominum, vel dœ-
monum: sed solida hominum, aerea dœmonum.
Vnus n. vtrisq; ignis erit, vt veritas ait. De quoi-
gne si quæritur, qualis vel ubi sit. Aug. sic respōdet,

Mmm 3

ignis